

Egy táborvezető naplójából

Patca, 2009. 07. 25. – 08. 02.

Nem ez volt az első alkalom, hogy tábort vezettem, mégis egy állandó, nem túl erős, de kitartó izgalom vett erőt rajtam már néhány nappal a tábor előtt. Vajon sikerül-e Roxfort-hangulatot kialakítani? Jó-e, hogy nem a történetre helyeztük a hangsúlyt, hanem a varázslóképző iskolára? Lesz-e olyan hatása a tábornak, hogy valaki elkezd emiatt olvasni? (A visszajelzések azt mutatják, hogy a válasz mind a 3 kérdésre: igen.)

De ha ezeket nem nézzük, akkor is felmerül egy – a legfontosabb – kérdés: A gyerekek jól érzik-e magukat? (A válasz erre is igen volt!)

Úgy indult, hogy 2009. 07. 25-én együtt megkerestük az éppen a szökőkút mellett felbukkanó 9 és ¾-ik vágányt, ahol már várt bennünket a Mercedes típusú klimatizált Roxfort-Expressz. Némi zötykölődés és a busz-éhség leküzdése után megnéztük a szennai skanzen, és válogatott édességek megkóstolása után meg is érkeztünk Patcára. Berendezkedtünk a kastélyban, ami egészen elképesztő módon a muglik számára egyszerű turistaház volt.

Az állandó, nem túl erős, de kitartó izgalom csak nem akart múlni. A csapatok szokás szerint már itthon megalakultak és kicsit összeszoktak...

Az első esti tábortűzi műsorok nagyon színvonalasak voltak, és az ifik által bemutatott castingot háromszori vastaps fogadta.

Éneklés, megbeszélés, miegymás... Ilyenkor még sokáig fenn tud lenni az ember...

Idén nem csak azt jutalmaztuk elismeréssel, hogy valaki teljesített bizonyos próbákat, azaz varázslószintet lépett, hanem azt is, hogy ezt milyen hamar tette.

Azt hiszem, ez volt az egyik oka az állandó, nem túl erős, de kitartó izgalomnak, hogy vajon a pontozási rendszer érthető lesz-e. Ebben csak korlátozott mértékig vagyok biztos... ☺ A nyilvántartásra a Mikroszoftusz Ekszcellusz varázsigét használtuk.

Kis varázslóink különböző varázstantárgyakhoz kötődő feladatok teljesítésével ugorhattak szintet, amellyel összességében mindenki egész jól haladt. Végül 17 új nyolcadik szintű varázslónak gratulálhattunk. Piton professzor sajnos szabadságon volt, de kitörő örömmel fogadta volna, hogy mindenkinek (minden csoportnak önállóan) sikerült például elkészíteni a Slambuc nevű bájtalt...

Voltak különleges mugli-kalandjaink is, például Tuck barát somogyi alteregója (Csuhas Hagrid) egy élő történelemóra során egészen a középkorig repített vissza minket. Némelyünket szó szerint, buzogánnyal.

Na, ez volt az első alkalom, amikor az állandó, nem túl erős, de kitartó izgalom átadta magát az állandó, igen erős, kitartó frásznak, amikor azt láttam, hogy Tuck barát az egyik kardot bemutatva centikkel az egyik gyerek feje mellett állította meg azt.

Kaposvár szép város, szépen díszített talárjaink pedig még inkább... Nézték is az emberek nagyokat, amikor az 5 különböző, rikító színű taláros csapat rőtta az utcákat.

Hozzám oda is jött egy járókelő, hogy mi ez, és fenn vagyunk-e a neten, én meg rávágtam, hogy persze, www.uttorogomba.hu...

Hosszan írhatnék még a táborról, de akinek felkeltettem az érdeklődését, annak szívesen mesélünk személyesen is. Egy dolgot még mindenképpen el akarok újságotni: új játékot találtunk ki, és hatalmas sikerrel kezdtük el játszani, ez pedig a Kviddics Gombai

Ifiképző tábor

Minden szervezet számára fontos, hogy a tagjai minél képzetebbek legyenek, minél többet fejlődjenek mind egyénileg, mind a csapatmunkát tekintve.

Csapatunk „legújabbkori történelme során” – ami alatt én a Dunavarsány utáni időszakot értem –, 2005-ben már szerveztünk ifiképző-tábort Vanyarcon, ami emlékezetesen jól sikerült. Az idei gyermekcsoportvezetők 75%-a akkor ott képzendőként vett részt. Azóta apróbb, itthoni képzésektől eltekintve nem sikerült megismételni a vanyarci tábort – sajnos nehéz egy nyáron kétszer is több napra összehozni a bandát.

Úgy döntöttünk, hogy mással próbálkozunk. Idén a gyermektáborral párhuzamosan képeztük az ifiket, ami életképes, jó koncepciónak bizonyult. Ezt az utóértékelés is alátámasztotta, de természetesen a csapatvezetőség dolga, hogy eldöntse, milyen lesz a jövő.

Bizonyos pontokon kapcsolódott a két program, néhol pedig szeparáltan futott, nem egy esetben a képzendők előkészítő munkájának eredménye volt egy-egy gyerekprogram. Elméleti és gyakorlati ismereteket szerezhettek arról, hogy Kik-Mit-Hogyan? tesztünk tulajdonképpen, azaz i) milyen a jó ifi és hogyan válhatunk azzá, ii) mit is lehet/kell tenni a gyerekekkel, és hogy milyenek is ők, illetve iii) mindezt hogyan, azaz a módszertan.

Módra. A kiütöcske és a kézilabda egy speciális keveréke, amelyet személyesen is megtekinthet bárki érdeklődő a szeptember 12-én 15 órakor kezdődő tábortalálkozónkon.

Szeretném mindenkinek, akik bármilyen módon segítettek a tábort, megköszönni azt magam és az úttörőcsapat nevében. Azoknak pedig, akik vezetőként a helyszínen foglalkoztak a gyerekekkel, külön szeretném gratulációt kifejezni, amiért ilyen élvezetes, jó tábort szerveztünk együtt!

Tofe